

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620202628
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2022:5620202628.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, vo veci žalobcu C.. Ľ. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. Ľ. XXX, zastúpeného BAJO LEGAL, s.r.o., so sídlom Landererova 8, Bratislava, IČO: 36 860 581, proti žalovanému TRANOSCIUS, a.s., so sídlom Tranovského 1, Liptovský Mikuláš, IČO: 00 179 159, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Tomáš Petko s.r.o., so sídlom Drotárska cesta 7, Bratislava, IČO: 50 218 107, o uloženie povinnosti uverejniť odpoveď, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý v najbližšom printovom vydaní týždenníka Evanjelický posol spod Tatier, týždenník evanjelikov na Slovensku, po právoplatnosti tohto rozsudku u v e r e j n í ť spôsobom podľa § 8 ods. 5 zákona č. 167/2008 Z. z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (tlačový zákon), odpoveď v znení: C.. Ľ.O. P. sa v priebehu odovzdávania agendy spoločnosti TRANOSCIUS, a.s. novému vedeniu nehodil na maródku, ale bol uznaný za práceneschopného ošetrovujúcim lekárom.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalovanému sa voči žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 88 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou elektronicky Okresnému súdu Liptovský Mikuláš (ďalej len „súd“) dňa 16. 09. 2020, žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zverejniť v najbližšom printovom vydaní týždenníka Evanjelický posol spod Tatier, týždenník evanjelikov na Slovensku, spôsobom podľa § 8 ods. 5 zákona č. 167/2008 Z. z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Tlačový zákon“) odpoveď v znení:

„C.. Ľ. P. pri odovzdávaní agendy spoločnosti TRANOSCIUS, a.s. novému vedeniu neuviedol, že momentálne nevie predložiť žiadne dokumenty s odôvodnením: „Lebo, prostě tak... A vôbec, mali sme sa ohlásiť vopred, že prídeme.“ Spôsob odovzdávania agendy spoločnosti bol navrhnutý bývalým predsedom predstavenstva spoločnosti TRANOSCIUS a. s., W.. I. C. a nikto z prítomných na stretnutí tento spôsob odovzdávania nenamietal (prvý nárok).

„C.. Ľ. P. sa v priebehu odovzdávania agendy spoločnosti TRANOSCIUS, a.s. novému vedeniu nehodil na maródku, ale bol uznaný za práceneschopného ošetrovujúcim lekárom. Počas doby svojej práceneschopnosti spolupracoval o. i. tak, že podpisoval príkazy na úhradu z bankového účtu spoločnosti“ (druhý nárok).

„C.. Ľ. P. aktualizoval antivírusový program v spoločnosti TRANOSCIUS, a.s. do 05.06.2020“ (tretí nárok).

„C.. Ľ. P. nerobil, ako riaditeľ, v účtovníctve spoločnosti TRANOSCIUS, a.s. žiadne účtovné finity, pričom riadne vedenie účtovníctva potvrdil aj vykonaný audit“ (štvrtý nárok).

„C.. Ľ. P., ako riaditeľ spoločnosti TRANOSCIUS, a.s., riešil problémy spoločnosti“ (piaty nárok).

„C.. Ľ. P., ako člen vedenia spoločnosti TRANOSCIUS, a.s., žiadnym spôsobom nerozkladal ECAV, nešíril zlobu a nenávisť zneužívaním EPST pre vlastné propagandistické účely a ciele bývalého vedenia cirkvi a spoločnosti“ (šiesty nárok).

„C.. Ľ. P., ako riaditeľ spoločnosti TRANOSCIUS, a.s., nepoškodzoval spoločnosť, jej záujmy, ani dobré meno a neodhovárал predplatiteľov od ďalšieho nakupovania predplatného na druhý polrok 2019 z dôvodu predpokladanej zmeny predstavenstva spoločnosti. C.. Ľ. P. čitateľom týždenníka EPST iba podal informácie týkajúce sa predplatného“ (siedmy nárok).

„C.. Ľ. P. žiadnym spôsobom vedome systémovo nepoškodzoval dobré meno ECAV na Slovensku a jej niektorých predstaviteľov a členov, ako aj samotné dobré meno, dôveryhodnosť a ekonomickú aktivitu spoločnosti TRANOSCIUS, a. s. a neprivedol spoločnosť do ekonomicky, personálne, technicky, informačne a právne ohrozujúceho stavu“ (ôsmy nárok).

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný, ako vydavateľ týždenníka Evanjelický posol spod Tatier, týždenník evanjelikov a. v. na Slovensku (ďalej aj „periodikum“, alebo „EPST“), uverejnil dňa 07. 07. 2020 v dvojčísle 27-28 na stranách 9-12 článok s názvom „Správa predstavenstva o vedení obchodnej činnosti spoločnosti a o stave majetku za rok 2019 (ďalej aj „napadnutý článok“), ktorý obsahuje na stranách 9 - 11 viaceré nepravdivé, resp. pravdu skresľujúce tvrdenia, ktoré sa dotýkajú cti a dôstojnosti žalobcu, a to konkrétne:

1) Po „expresnom“ príchode nám celý spotený na rokovaní spolu s „pravou rukou“ C. T. oznámil, že on momentálne nevie predložiť žiadne dokumenty s odôvodnením: „Lebo, proste tak... A vôbec, mali sme sa ohlásiť vopred, že prídeme.“

2) „Zhruba po prvom týždni odovzdávania agendy sa bývalý riaditeľ Ľ.. P. „hodil“ na maródku - boleli ho vraj križe. Trvalo to asi tri týždne. Počas celej doby jeho PN odmietal spolupracovať, samozrejme, z opodstatneného dôvodu, lebo veď „on by aj chcel, ale žiaľ, nedá sa...“

3) „Keď sme sa následne po tomto útoku pýtali externej spoločnosti, ktorá softvérovo zabezpečovala servis spoločnosti, prečo podľa nich k od cudzeniu dát prišlo, odpoveď bola jednoduchá: nemali ste aktualizovaný antivírusový program, bývalý riaditeľ Ľ.. P. na to bol upozornený, ale nevieme prečo, z neznámych príčin ho neaktualizoval.“

4) „Účtovné finty pána bývalého riaditeľa. Na predchádzajúcom VZ v roku 2019 sa bývalé vedenie spoločnosti vystačovalo, akí boli skvelí manažéri, keďže dokázali spoločnosť riadiť tak, aby dosiahla „úctyhodný“ zisk za rok 2018 vo výške 1 524,- EUR. Hlbším pátraním v účtovníctve sme zistili, že bývalý riaditeľ Ľ.. P. na konci hospodárskeho roku 2018 pravdepodobne účelovo vystavil 2 faktúry (CZ ECAV C.: 1 574, 10 eur a V. B.: 2 365,- eur), vďaka ktorým spoločnosť nebola v strate, ale výsledok hospodárenia sa „prehupol“ do plusu. Prečo? Lebo tieto faktúry následne v novom hospodárskom roku v celej výške dobroprosoval. Pekná finta, však? Či opäť náhoda?...Aj touto účtovnou fintou si dokázal (na úkor budúcich období) zabezpečiť každoročne to, aby hospodársky výsledok spoločnosti za jeho gazdovania bol ziskový.“

5) „(Ne)riešenie problémov spoločnosti bývalým vedením.“

6) „Namiesto riešenia týchto a mnohých ďalších podobných problémov sa bývalé vedenie sústredilo na rozkladanie ECAV, šírenie zloby a nenávisť zneužívaním EPST pre vlastné propagandistické účely a ciele bývalého vedenia cirkvi a spoločnosti.“

7) „Predpokladáme, že zo strany najmä bývalého riaditeľa spoločnosti Ľ.. P. išlo pravdepodobne o vedomé poškodzovanie spoločnosti, jej záujmov a dobrého mena, keďže preukázateľným spôsobom, verejne publikovaním v týždenníku EPST, odhovárал predplatiteľov od ďalšieho nakupovania predplatného na druhý polrok 2019 z dôvodu predpokladanej zmeny predstavenstva spoločnosti, čo považujeme zo strany riaditeľa za neakceptovateľné a neprijateľné.“

8) „Na základe všetkých dostupných informácií je možné sa domnievať, že niektorí členovia vedenia spoločnosti (najmä tandem I.. C. / Ľ.. P.) spolu s bývalými redaktorkami EPST C.. T. S. X.. X. od roku 2015 a ich následným konaním po VZ v roku 2019 bezprecedentným spôsobom vedome systémovo poškodzovali dobré meno ECAV na Slovensku a jej niektorých predstaviteľov a členov, ako aj samotné dobré meno, dôveryhodnosť a ekonomickú aktivitu spoločnosti a priviedli spoločnosť do ekonomicky, personálne, technicky informačne a právne ohrozujúceho stavu.“

Žalobca vyslovil názor, že uvedený text obsahuje skutkové tvrdenia, ktoré sú nepravdivé, resp. pravdu skresľujúce a zároveň zasahujú do cti a dôstojnosti žalobcu, preto sa žalobca domáhal uverejnenia odpovede žiadosťou zo dňa 04. 08. 2020, doručenou žalovanému dňa 05. 08. 2020. Žalovaný si však zákonnú povinnosť nesplnil a odpoveď neuverejnil do 3 dní odo dňa doručenia tejto žiadosti, resp. v

najbližšom vydaní periodickej tlače. Preto sa žalobca tohto nároku domáha žalobou v tomto súdnom konaní.

3. Žalovaný označil žalobu v celom rozsahu za nedôvodnú. Tvrdil, že žaloba bola podaná oneskorene, čím došlo k preklúzii práva žalobcu, ktoré nie je možné priznať súdnou cestou. Ako ďalší dôvod žalovaný uviedol, že napadnutý článok (obsahujúci namietané skutkové tvrdenia) je v celom rozsahu citáciou správy predstavenstva žalovaného počas konania 30. valného zhromaždenia žalovaného dňa 26. 06. 2020 v Liptovskom Mikuláši a na ktorej príprave s podieľali všetci členovia predstavenstva žalovaného. Nebolo potom úlohou žalovaného hodnotiť obsah takto pripravenej správy, ani ju žiadnym spôsobom modifikovať. Citácie článku v bodoch 4), 5), 6), 8) žaloby označil žalovaný za hodnotiace úsudky autora danej časti správy, pričom právo na odpoveď je možné uplatniť výlučne voči skutkovým tvrdeniam. Nakoľko nemožno splniť požiadavku na preukázanie pravdivosti hodnotiaceho úsudku, požiadavka žalobcu o zverejnenie odpovede sama o sebe porušuje slobodu názoru. Žiadosť o uverejnenie odpovede, špecifikovanej v bodoch 2), 3), 7) je podľa žalovaného v rozpore s dobrými mravmi a žiadosť o uverejnenie odpovede, špecifikovanej v bode 1) svojim obsahom presahuje tvrdenia, presahuje tvrdenia, uvedené v napadnutom článku. Žalovaný tvrdil, že v žalobe absentuje odôvodnenie spôsobilosti skutkových tvrdení zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu, nakoľko nestačí, ak žalobca v žiadosti o uverejnenie odpovede obmedzil iba na konštatovanie, že uverejnením článku došlo závažným spôsobom k zásahu do jeho cti alebo dôstojnosti. Potom žiadosť žalobcu o uverejnenie odpovede nespĺňa podmienky Tlačového zákona. Uviedol, že všetky namietané pasáže článku sa týkajú výkonu funkcie žalobcu ako člena predstavenstva, resp. riaditeľa žalovaného, ktorý v tomto smere je povinný zniesť väčšiu mieru kritiky, ako je to obdobne aj pri verejne známých osobách alebo politikoch. Všetky namietané citácie článku sa týkajú výkonu funkcie žalovaného ako člena predstavenstva, resp. riaditeľa žalovaného a obmedzujú sa iba na hodnotenie výkonu týchto jeho funkcií v minulosti. Poukázal zároveň na ustálenú judikatúru a niektoré rozhodnutia súdov. Žalobu preto žiadal v celom rozsahu zamietnuť.

4. Žalobný petit obsahuje 8 rozličných nárokov, ku ktorým sa strany vyjadrovali takto:

Prvý nárok

5. Žalobca v žalobe aj v replike uviedol, že toto tvrdenie je pravdu skresľujúce, takže v celom kontexte evokuje ako keby žalobca bezdôvodne odmietal vydať agendu spoločnosti, sledujúc tým vlastné záujmy, resp. záujmy iných osôb, čím dochádza k zásahu do jeho cti a dôstojnosti. Podľa § 8 ods. 3 Tlačového zákona možno v odpovedi namietané skutkové tvrdenia poprieť, doplniť, spresniť alebo vysvetliť. Žalobca v prvej časti požadovanej odpovede popiera pravdivosť dotknutého skutkového tvrdenia s tým, že následne skutkové tvrdenia dopĺňa, resp. vysvetľuje (keďže sa jedná o pravdu skresľujúce tvrdenie) a to tvrdením, že spôsob odovzdania agendy bol dohodnutý iným spôsobom, ako to vyplýva z článku. Vyslovil názor, že tieto skutkové tvrdenia v celom kontexte evokujú ako keby žalobca bezdôvodne „lebo proste tak“ odmietol vydať agendu spoločnosti, čo však nie je pravda, keďže spôsob odovzdania agendy spoločnosti bol dohodnutý vopred, o čom mali strany vedomosť.

6. Žalovaný vo vyjadrení a v duplike tvrdil, že požadovaná odpoveď svojim rámcom presahuje tvrdenia, uvedené v pôvodnom článku. Mal za to, že vo vzťahu k nasledujúcim tvrdeniam, uvedeným v napadnutom článku, presahuje odpoveď žalobcu mantinely odpovede, stanovené v § 8 ods. 3 Tlačového zákona. Tvrdil, že žalobca vo svojej odpovedi odkazuje na iné stretnutie, ktorého sa mal zúčastniť aj W. I. C. a ktoré nemá žiadnu spojitosť s namietaným tvrdením, voči ktorému žiadal žalobca uverejniť odpoveď, ani vo vzťahu k namietanému tvrdeniu článku nepredstavuje doplnenie, spresnenie alebo vysvetlenie tak, ako to vyžaduje Tlačový zákon. Podľa jeho názoru tvrdenie, uvedené v namietanom článku, sa netýka spôsobu odovzdania agendy, ale konkrétneho nároku žalobcu.

Druhý nárok

7. Žalobca označil za pravdu skresľujúce tvrdenie, že sa na práceneschopnosť „hodil“, čo má zjavne evokovať účelovosť jeho práceneschopnosti. Žalobca bol však uznaný práceneschopným na základe vyjadrenia ošetrojúceho lekára, t. j. činnosťou inej osoby, takže nie je pravda, že sa sám dal na PN. Ďalej ako pravdu skresľujúce označil aj tvrdenie v článku, že žalobca počas doby jeho práceneschopnosti odmietol spolupracovať, pretože aj počas práceneschopnosti v rámci svojich možností spolupracoval na odovzdávaní agendy spoločnosti a okrem iného denne podpisoval príkazy na úhradu z bankového účtu

spoločnosti. Tvrdil, že tieto pravdu skresľujúce tvrdenia sa snažia žalobcu vykresliť ako osobu, ktorá sa bezdôvodne spraví práceneschopnou za účelom odmietnutia spolupráce pri odovzdávaní agendy spoločnosti, čím nepochybne dochádza k zásahu do jeho cti a dôstojnosti. Nesúhlasil s aplikovaním ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorý jediný normatívne vymedzuje výkon práva v rozpore s dobrými mravmi na konania podľa Tlačového zákona, keďže tento spadá pod oblasť verejného práva.

8. Žalovaný vo vyjadrení a v duplike tvrdil, že požadovaná odpoveď je v rozpore s dobrými mravmi o čom svedčí skutočnosť, že v dôsledku práceneschopnosti žalobcu prebiehalo odovzdanie agendy problematicky. Žalobca počas svojho pôsobenia v spoločnosti nezabezpečil riadnu zastupiteľnosť a chod spoločnosti žalovaného bol tak ohrozený. Poukázal aj na rozpor s dobrými mravmi v zmysle ustanovenia § 8 ods. 6 písm. d) Tlačového zákona.

Tretí nárok

9. Podľa žalobcu sa jedná o nepravdivé tvrdenie, nakoľko objednal licenciu antivírusového programu do 05. 06. 2020. Jedná sa preto o nepravdivé tvrdenie, ktoré zasahuje do jeho cti a dôstojnosti, keďže evokuje, že si ako riaditeľ spoločnosti riadne neplnil svoje povinnosti, čo nie je pravda. Aj v súvislosti s týmto nárokom žalobca namietal aplikovateľnosť Občianskeho zákonníka, upravujúce dobré mravy. Na preukázanie svojho tvrdenia predložil správu od ESED, s.r.o. zo dňa 29. 05. 2019.

10. Žalovaný uviedol, že požadovaná odpoveď je v rozpore s dobrými mravmi a objektívnymi skutočnosťami o čom svedčí fakt, že v dôsledku neaktualizácie antivírusového systému žalovaného došlo k úniku osobných údajov z databázy predplatiteľov žalovaného, pričom sa odvolával na oznámenie Úradu pre ochranu osobných údajov zo dňa 20. 08. 2019.

Štvrtý nárok

11. Žalobca tento nárok odôvodnil tým, že tvrdenia o akýchkoľvek účtovných fintách z jeho strany sú pravdu skresľujúce. Účtovníctvo spoločnosti TRANOSCIUS, a.s. bolo overené kvalifikovaným auditom nikto ho nespochybnil. Aj spomínané dobropisovanie faktúr je bežné v rámci fungovania akéhokoľvek podnikateľského subjektu. Preto tieto tvrdenia nepochybne zasahujú do jeho cti a dôstojnosti, keďže evokujú, že vedenie účtovníctva bolo pochybné, resp. nekalé, čo však pravda nie je. Predmetom odpovede podľa žalobcu je celá citovaná časť článku, ktorá v sebe obsahuje viacero skutkových tvrdení. Nosným skutkovým tvrdením je to o účtovných fintách žalobcu ako bývalého riaditeľa. Toto skutkové tvrdenie vychádza z nepravdivého skutkového základu, že žalobca vystavil faktúry iba účelovo, keď tieto následne dobropisoval. Tvrdil, že v žiadanej odpovedi nereaguje výlučne na označenie „účtovné finty pána bývalého riaditeľa“ ako uvádzal žalovaný, ale predmetom odpovede je celý citovaný nárok. Uvedená odpoveď v sebe implikuje aj popretie ostatných skutkových tvrdení, najmä tvrdenia o účelovom vystavovaní faktúr, z ktorého žalovaný vyvodil záver o účtovných fintách. Ak riadne vedenie účtovníctva potvrdil vykonaný audit, logicky nemohlo dochádzať k žiadnym fintám. Význam slova finta je totiž lesť, úskok, trik. Jedná sa pritom o objektívnu a zistiteľnú skutočnosť t. j., že k finte buď došlo alebo nie.

12. Podľa žalovaného požadovaná odpoveď reaguje výlučne na označenie „účtovné finty pána bývalého riaditeľa“, ktoré je však v kontexte celej citácie hodnotiacim úsudkom ako výsledok širšieho zhodnotenia skutočností, uvedených v predmetnej citácii (v tomto smere najmä vystavenie faktúr a ich následné dobropisovanie. Autor príslušnej časti správy predstavenstva zhodnotil jednotlivé účtovné operácie a v ich časovej následnosti a vplyvu na účtovanú závierku a v nej vykázaný hospodársky výsledok, v článku uviedol hodnotiaci úsudok o účtovných fintách. Odpoveď žalobcu tak smeruje výlučne voči hodnotiacemu úsudku, nie voči skutkovému tvrdeniu, pričom voči takémuto úsudku nie je v zmysle Tlačového zákona prípustná odpoveď. Vyslovil názor, že žalobca môže v návrhu odpovede vymedziť a citovať hoc aj celý článok periodika ako ním domnelé skutkové tvrdenie. Pokiaľ sa však jeho návrh odpovede explicitne a bez akýchkoľvek pochybností týka výlučne jednej časti (v danom prípade použitie hodnotiaceho úsudku o účtovných fintách), žalovaný môže v tomto smere v následnom súdnom konaní reagovať iba na žalobcom koncipovaný návrh odpovede. Pokiaľ sa žalobca vo svojej odpovedi obmedzil iba na reakciu vo vzťahu k použitému slovnému spojeniu o účtovných fintách a o vzťahu k ostatným skutočnostiam (napr. o dobropisovaní faktúr a dôvodoch pre tento krok), sa v návrhu odpovede vôbec nevyjadril, nie je možné pripustiť jeho argumentáciu v následnom súdnom konaní k takýmto iným častiam, pretože týmto postupom by došlo k neprípustnému rozširovaniu jeho práva na odpoveď vo

vzťahu už k prekludovanému právu. Odpoveď žalobcu tak smeruje výlučne voči hodnotiacemu úsudku, nie voči skutkovému tvrdeniu.

Piaty nárok

13. Žalobca tento nárok odôvodnil tým, že sa jedná o nepravdivé tvrdenie z ktorého vyplýva, že bývalé vedenie spoločnosti, ktorého členom bol, ako riaditeľ, aj žalobca, neriešilo problémy spoločnosti. Bývalé vedenie spoločnosti, vrátane žalobcu, ako riaditeľa, však problémy spoločnosti riešilo a celkovo konalo so starostlivosťou náležitého hospodára. Preto uvedené tvrdenie nepochybne zasahuje do cti a dôstojnosti žalobcu, keďže ho obviňuje z neplnenia si jeho povinností, vrátane výkonu funkcie. Jedná sa nepochybne o skutkové tvrdenie, pretože k riešeniu problémov v spoločnosti bývalým vedením buď došlo alebo nie, takže sa nejedná o názor, ale o objektívnu skutočnosť, čo vyplýva už zo samotnej vetnej konštrukcie tohto nároku.

14. Žalovaný uviedol, že označená citácia v článku nie je skutkovým tvrdením, ale hodnotiacim úsudkom, čo vyplýva už zo samotného umiestnenia danej citácie ako podnadpisu, nie textu článku, ako aj jej vyjadrenia. Uvedeným podnadpisom autor príslušnej časti správy zosumarizoval a zhodnotil skutočnosti, ktoré sú ďalej v príslušnej časti správy uvedené. Odpoveď žalobcu potom smeruje výlučne voči hodnotiacemu úsudku, nie voči skutkovým tvrdeniam. O skutočnosti, že sa jedná o hodnotiaci úsudok svedčí okrem toho aj to, že autor príslušnej časti uviedol predponu v zátvorke, čím dáva čitateľovi samotnému priestor, aby si utvoril vlastný úsudok, pričom autor iba poukazuje na skutočnosť možného problematického riešenia problémov spoločnosti bývalým vedením a hodnotí tak predošlé kroky vedenia, pričom vyslovuje záver o riešení/neriešení týchto problémov bez bližšej konkretizácie. Odpoveď žalobcu smeruje výlučne voči hodnotiacemu úsudku, čo Tlačový zákon nepripúšťa.

Šiesty nárok

15. Žalobca označil uverejnené tvrdenie za nepravdivé. Nie je pravdou, že by žalobca akýmkoľvek spôsobom rozkladal ECAV alebo, že by šíril zlobu a nenávisť zneužívaním EPST pre vlastné propagandistické účely a ciele bývalého vedenia cirkvi a spoločnosti. Toto tvrdenie zasahuje do cti a dôstojnosti žalobcu, keďže ho obviňuje z neplnenia si jeho povinností. Vyslovil názor, že nie je zřejmé z čoho žalovaný pri týchto skutkových tvrdeniach prijal záver, že sa jedná o hodnotiace úsudky. Nejedná sa totiž o vyjadrenie názoru (čo vyplýva rovnako už zo samotnej vetnej konštrukcie nárokov), ale o objektívnu skutočnosť. Bývalé vedenie spoločnosti totiž buď konalo spôsobom ako je uvedené vo nárokoch, alebo nie. K predloženému dôkazu „uznesenie Synody“ uviedol, že nie je zřejmý súvis tohto dôkazu s prejednávanou vecou, ani akú skutočnosť má tento dôkaz preukázať.

16. Žalovaný vo vyjadrení opäť poukázal na to, že sa jedná o hodnotiaci úsudok autora príslušnej časti správy predstavenstva, v ktorom komplexne hodnotí predošlé kroky žalobcu aj s ohľadom na iné externé zdroje informácií, napr. uznesenie Synody ECAV na Slovensku. Tento úsudok je potrebné brať v širšom kontexte a je reakciou na celkové aktivity žalobcu, opísané „okrem iného“ aj vo zverejnenej správe predstavenstva žalovaného. Nejedná sa teda o skutkové tvrdenia, ale o hodnotiaci úsudok zo strany autora. Na preukázanie tohto tvrdenia predložil, ako dôkaz, uznesenie Synody 27 - 01 zo dňa 25. 06. 2019.

Siedmy nárok

17. Žalobca označil tvrdenie, zverejnené v článku, za skresľujúce. Uviedol, že v prvom rade nikdy vedome nepoškodzoval spoločnosť, jej záujmy ani dobré meno. Ďalej nikdy neodhovárať predplatiteľov týždenníka EPST od ďalšieho nakupovania predplatného na druhý polrok 2019 z dôvodu predpokladanej zmeny predstavenstva spoločnosti. Čitateľom EPST iba podal informácie týkajúce sa predplatného, na čo čitatelia, a teda aj predplatitelia, týždenníka mali právo. Zverejneným tvrdením teda došlo k zásahu do jeho cti a dôstojnosti, keďže bol obvinený z nekalého správania v rámci výkonu funkcie riaditeľa spoločnosti. O tom, že sa jedná o skutkové tvrdenie, nasvedčuje už len použitie slova „preukázateľne“ v tomto nároku. Aj v tomto prípade poukázal na nesprávnu aplikáciu ustanovenia Občianskeho zákonníka, týkajúceho sa úpravy dobrých mravov.

18. Žalovaný poukázal na rozpor požadovanej odpovede s dobrými mravmi, pričom teória a súdna prax považujú dobré mravy za všeobecne uznávané pravidlá morálky, ktoré predstavujú fundamentálny hodnotový poriadok v spoločnosti a zákonodarca ich považuje za také významné, že ich pomocou odkazu v právnej norme vyčleňuje do občianskeho práva. Z toho vyplýva, že tieto morálne pravidlá majú objektívnu povahu. Požadovaná odpoveď žalobcu je v hrubom rozpore s objektívnou skutočnosťou - článkom s názvom „TRANOSCIUS nemôže garantovať ďalšie vychádzanie Evanjelického posla“, zverejneným v Evanjelickom poslovi spod Tatier č. 21/2019 z 29. 05. 2019 na strane 9 v čase, keď bol práve žalobca riaditeľom žalovaného (a teda bolo v jeho pôsobnosti aj vydávanie tohto periodika). V kontexte tohto článku sa javí hodnotiaci úsudok, vyjadrený v časti článku namietanej žalobcom, ako dokonca veľmi mierny. Z článku v Evanjelickom posle spod Tatier č. 21/2019 z 29. 05. 2019 priamo vyplýva, že sám žalobca svojim konaním bránil v možnosti predplatiť si periodikum žalovaného v podstatnej časti jej predplatiteľov a konal tak dokonca v rozpore so záujmami spoločnosti a svojou povinnosťou v zmysle § 194 ods. 5 Obchodného zákonníka. Pre doplnenie žalovaný uviedol, že podstatnú časť čitateľov jeho periodika tvoria starší ľudia, pre ktorých je možnosť zaplataenia predplatného formou zloženky kľúčovou, preferovanou. Navyše po odvolaní žalobcu, ako člena predstavenstva žalovaného, žalobca (ako člen prípravného výboru) už mal zaregistrované občianske združenie s terajším názvom Spolok Lutherus (predtým Spolok Tranovský), ktoré od uvedeného okamihu začalo vydávať konkurenčné periodikum Lutherus (predtým s názvom Evanjelický posol Spolku Tranovský, ktorého skratka EPST je totožná so skratkou periodika, vydaného žalovaným). Je preto otáznave, v koho záujme žalobca tieto úkony uskutočňoval a v čase, kedy si pripravoval pôdu pre začatie vydaného konkurenčného periodika, uskutočnil vyhlásenie v periodiku žalovaného, ktoré bolo uvedené v Evanjelickom poslovi spod Tatier 21/2019. Aj v tomto prípade sa jedná o hodnotiaci úsudok autora príslušnej časti správy predstavenstva, ktorého účelom bolo zhodnotiť postup žalobcu. Na preukázanie svojho tvrdenia predložil, ako listinný dôkaz, článok v Evanjelickom poslovi spod Tatier č. 21/2019 zo dňa 29. 05. 2019.

Ôsmy nárok

19. Žalobca označil toto tvrdenie za nepravdivé. Nie je pravdou, že by akýkoľvek spôsobom vedome systémovo poškodzoval dobré meno ECAV na Slovensku a jej niektorých predstaviteľov a členov, ako aj samotné dobré meno, dôveryhodnosť a ekonomickú aktivitu spoločnosti TRANOSCIUS, a.s. Naopak, ako riaditeľ spoločnosti, si riadne plnil povinnosti.

20. Žalovaný tak, ako v predchádzajúcich bodoch, aj pri tomto nároku tvrdil, že sa jedná o hodnotiaci úsudok, ktorého účelom bolo komplexne zhrnúť jednotlivé skutkové tvrdenia, uvedené v článku a tieto zhodnotiť. Autor v tomto prípade komplexne hodnotí predošlé kroky žalobcu aj s ohľadom na externé zdroje informácií, napr. uznesenie Synody č. 27/01. Z použitej vetnej konštrukcie a slovného spojenia „je možné sa domnievať“ a „predpokladáme, že zo strany najmä bývalého riaditeľa spoločnosti L.. P. išlo o pravdepodobne o vedomé poškodzovanie spoločnosti ...“ vyplýva, že autor hodnotil konkrétne kroky predstavenstva žalovaného, uvedené v článku a vyvodil z nich príslušný hodnotiaci úsudok.

21. O týchto nárokoch žalobcu súd pôvodne rozhodol rozsudkom zo dňa 11. 06. 2021, č. k. 6C/32/2020-221, ktorým žalobu zamietol v celom rozsahu a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

22. V dôsledku odvolania podaného žalobcom, rozhodoval odvolací Krajský súd v Žiline, ktorý uznesením zo dňa 17. 03. 2022, č. k. 9Co/103/2021-275 zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uložil súdu prvej inštancie v ďalšom konaní vykonať dôkazy na skúmanie pravdivosti, resp. nepravdivosti uverejnených skutkových tvrdení zo strany žalovaného. Pokiaľ sa jedná o hodnotiaci úsudok, u ktorého jeho subjektívny charakter vylučuje dôkaz pravdy, tento poskytuje ochranu, pokiaľ vychádza z dostatočného a faktického základu, t. j. z objektívnych skutočností. Poukázal aj na to, že je potrebné rozlišovať, či sa jedná o titulok, resp. podtitulok provokačného nádychu vychádzajúci zo skutočností uvedených v ďalšom obsahu alebo o skutkové tvrdenie, u ktorého možno posudzovať pravdivosť, resp. nepravdivosť vychádzajúcu z objektívnych skutočností, a preto v ďalšom konaní aj v tejto časti bude povinnosťou súdu prvej inštancie (ak zotrvá na svojom názore) svoje rozhodnutie bližšie zdôvodniť, tak aby nepôsobilo autoritatívne.

23. Podľa § 8 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 167/2008 Z. z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (Tlačový zákon)

(1) Ak periodická tlač alebo agentúrne spravodajstvo obsahuje nepravdivé, neúplné alebo pravdu skresľujúce skutkové tvrdenie, ktoré sa týka cti, dôstojnosti alebo súkromia fyzickej osoby, alebo názvu alebo dobrej povesti právnickej osoby, na základe ktorého možno osobu presne určiť, má táto osoba právo žiadať uverejnenie odpovede. Vydavateľ periodickej tlače a Tlačová agentúra sú povinní odpoveď uverejniť bezodplatne; uverejnením odpovede zaniká vo vzťahu k tomu istému skutkovému tvrdeniu právo na opravu.

(2) Žiadosť o uverejnenie odpovede sa musí doručiť vydavateľovi periodickej tlače alebo Tlačovej agentúre do 30 dní odo dňa vydania periodickej tlače alebo zverejnenia agentúrneho spravodajstva, ktoré obsahuje skutkové tvrdenie podľa odseku 1, inak právo na odpoveď zaniká.

(3) Žiadosť o uverejnenie odpovede musí mať písomnú formu a musí byť žiadateľom podpísaná. Žiadosť o uverejnenie odpovede musí obsahovať názov a deň vydania periodickej tlače alebo deň zverejnenia agentúrneho spravodajstva, ktoré obsahovalo skutkové tvrdenie podľa odseku 1, popis tohto skutkového tvrdenia s uvedením, v čom je skutkové tvrdenie nepravdivé, neúplné alebo pravdu skresľujúce a v čom sa týka cti, dôstojnosti alebo súkromia fyzickej osoby, alebo názvu alebo dobrej povesti právnickej osoby, a kde sa toto skutkové tvrdenie v periodickej tlači alebo v agentúrnom spravodajstve nachádzalo. Súčasťou žiadosti o uverejnenie odpovede musí byť písomné znenie odpovede. Odpoveď sa obmedzí len na skutkové tvrdenie, ktorým sa skutkové tvrdenie podľa odseku 1 poprie, doplní, spresní alebo vysvetlí. Odpoveď musí byť rozsahom primeraná textu, ktorého obsahom je skutkové tvrdenie podľa odseku 1 a z neho vyplývajúci hodnotiaci úsudok.

(4) Vydavateľ periodickej tlače je povinný odpoveď uverejniť do troch dní odo dňa doručenia žiadosti o uverejnenie odpovede alebo v najbližšom vydaní periodickej tlače pripravovanom po doručení žiadosti o uverejnenie odpovede. Tlačová agentúra je povinná odpoveď uverejniť do troch dní odo dňa doručenia žiadosti o uverejnenie odpovede.

24. Podľa § 10 ods. 2, 3, 6 Tlačového zákona

(2) Ak vydavateľ periodickej tlače alebo Tlačová agentúra neuverejnia opravu, odpoveď alebo dodatočné oznámenie vôbec alebo ak nedodržia niektorú z podmienok na ich uverejnenie, rozhodne o povinnosti uverejniť opravu, odpoveď alebo dodatočné oznámenie na návrh osoby, ktorá o ich uverejnenie vydavateľa periodickej tlače alebo Tlačovú agentúru požiadala, súd.

(3) Návrh podľa odseku 2 sa musí podať na súd do 30 dní po uplynutí lehoty na uverejnenie opravy, odpovede alebo dodatočného oznámenia, inak právo domáhať sa na súde uverejnenia opravy, odpovede alebo dodatočného oznámenia zaniká.

(6) Na doručovanie žiadostí podľa § 7 až 9 sa primerane vzťahujú ustanovenie § 111 ods. 3 Civilného sporového poriadku.

25. Po tom, ako bol odvolacím súdom zrušený rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 11. 06. 2021, súd vyzval strany sporu na označenie dôkazov, pokiaľ tieto žiadajú vykonať vo veci. Na túto výzvu strany nereagovali žiadnym podaním, preto súd určil vo veci pojednávanie na deň 26. 07. 2022 a žalovanému oznámil (v súlade s názorom odvolacieho súdu), že pokiaľ trvá na vykonaní dôkazu výsluchom „6-tich“ svedkov, označenom na pojednávaní dňa 27. 05. 2021, je potrebné zabezpečiť ich účasť. Žalovaný však týchto svedkov nezabezpečil a na pojednávaní uviedol, že na ich výsluchu netrvá.

26. Na pojednávaní dňa 26. 07. 2021 strany zotrvali na pôvodných skutkových tvrdeniach.

27. Žalobca poukázal na to, že v zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu nebola preukázaná pravdivosť skutkových tvrdení pri nárokoch 1 až 3. Pokiaľ ide o nároky 4 až 8, zostalo sporným, či sa jedná o skutkové tvrdenia alebo hodnotiace úsudky. Zdôraznil, že podľa Tlačového zákona netreba preukazovať zásah do cti a dôstojnosti, pričom uverejnený text obsahoval zosmiešňujúci tón a ironizoval žalobcu. Žalobca pritom nie je verejne činná osoba, časopis je vydávaný v tisíčovom náklade, takže má dosah na žalobcu. Pokiaľ ide o rozpor s dobrými mravmi, toto ustanovenie by bolo možné použiť len napr. v prípade požadovanej hanlivej odpovede, odpovede, ktorá by obsahovala vulgarizmy a pod. Poukázal na to, že ak sa súd nestotožní so všetkými žalobnými nárokmi, je možné vyhovieť žalobe aj čiastočne a to aj ohľadne jednotlivých nárokov, pričom sa odvolal na rozhodovaciu prax súdov, konkrétne na rozhodnutie Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 9Co/411/2011 .

28. Žalovaný vyslovil názor, že je nevyhnuté zaoberať sa rozdielom medzi neoprávneným zásahom do práv žalobcu a tzv. dotykom na cti, dôstojnosti a súkromia žalobcu. V § 8 Tlačového zákona je explicitne

uvedené, že výroky alebo texty sa musia dotknúť cti, dôstojnosti a súkromia osoby. Túto časť ustanovenia nie je možné ignorovať, pretože determinuje spôsob použitia tohto paragrafu. Trval na tom, že akékoľvek výroky, voči ktorým smeruje právo na odpoveď, sa musia dotýkať cti, dôstojnosti a súkromia osoby, ktorá toto právo uplatňuje. Pretože až vtedy, keď je ustálené, že texty sa dotýkajú cti, dôstojnosti a súkromia žalobcu, malo by nasledovať skúmanie pravdivosti, a ak sú splnené obidve tieto podmienky, až vtedy je možné žalobcovi priznať jeho nárok. Opätovne konštatoval, že vo vzťahu k napádaným textom ide o prevzatie časti správy predstavenstva spoločnosti. V značnej miere ide o hodnotiace úsudky autorov správy predstavenstva, ktoré boli len prevzaté a voči hodnotiacim úsudkom nie je možné sa takýmto spôsobom brániť. Pripustil, že napadnuté texty môžu byť ironizujúce, no ich miera závažnosti označil za nepatrnú a nemohli sa dotknúť cti a dôstojnosti akejkoľvek osoby. Pretože Tlačový zákon neumožňuje žalovanému uverejniť odpoveď v inom rozsahu ako v tom, ktorá je žiadaná žalobcom, nie je možné vyhovieť žalobe čiastočne žalobe.

29. Tak, ako súd už konštatoval v prvom rozsudku zo dňa 11. 06. 2021, medzi stranami bolo nesporné, že napadnutý článok bol zverejnený v periodiku, uverejnenom dňa 07. 07. 2020 v dvojčíslí 27 - 28 na stranách 9 - 12 s názvom „Správa predstavenstva o vedení obchodnej spoločnosti a o stave majetku za rok 2019“. Takisto bolo nesporné, že žalovanému bola dňa 05. 08. 2020 doručená žiadosť žalobcu o uverejnenie odpovede podľa Tlačového zákona, pričom požadovaná odpoveď je totožná s návrhom žalobného petitu v tejto veci. V konaní žalovaný nenamietal, že by žiadosť o uverejnenie odpovede nespĺňala formálne náležitosti podľa § 8 ods. 3 Tlačového zákona. Takisto bolo nesporné, že najbližšie periodikum vyšlo dňa 18. 08. 2020, v ktorom žalovaný odpoveď nezverejnil a odpoveď nezverejnil doteraz. Potom 30-tym dňom na podanie žaloby podľa § 10 ods. 3 Tlačového zákona uplynul dňom 17. 09. 2020 (štvrtok, ktorý bol pracovným dňom). Podľa elektronickej doručky, pravdivosť ktorej v konaní nebola vyvrátená (§ 30 ods. 5 zákona o e-Governmente), bola žaloba prijatá elektronicou podateľňou Ministerstva spravodlivosti SR dňa 16. 09. 2020. Následne z portálu Ministerstva spravodlivosti SR bolo podanie žalobcu prenesené Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 18. 09. 2020 o 06:01:25 hod., v dôsledku čoho podateľňou súdu bolo podanie žalobcu spracované dňa 18. 09. 2020 a tento dátum bol uvedený aj v uznesení súdu, ktorým žalovaný bol vyzvaný, aby sa k žalobe vyjadril. V zmysle zákona o e-Governmente sa správa považuje za doručení jej uložením, teda okamihom, odkedy je elektronicou úradná správa objektívne dostupná prijímateľovi v elektronickej schránke adresáta, čo v tomto prípade bolo dňa 16. 09. 2020. Súd preto ustálil, že žaloba bola podaná v zákonnej lehote podľa § 10 ods. 3 Tlačového zákona.

30. Nesporné bolo aj to, že napadnutý článok predstavuje úplné znenie Správy predstavenstva žalovaného o vedení obchodnej činnosti spoločnosti a o stave majetku za rok 2019 (ďalej aj „Správa“), vyhotovenej a schválenej predstavenstvom spoločnosti TRANOSCIUS, a.s. na jeho zasadnutí, uskutočneného dňa 12. 06. 2020 a prednesenom na 30. valnom zhromaždení TRANOSCIA, a.s., konanom dňa 26. 06. 2020. Potom sa nejedná o informácie alebo oznámenie, za ktoré by nezodpovedal vydavateľ periodickej tlače podľa § 5 ods. 2, 3 Tlačového zákona a nakoľko žalovaný nepochybne bol vydavateľom EPST č. 27 - 28/2020, zodpovedá za obsah tohto spravodajstva aj keď sa jedná o doslovný text správy predstavenstva spoločnosti TRANOSCIUS, a.s.

31. Súd vykonal všetky dôkazy označené stranami, pričom ich vyhodnotením, s prihliadnutím na názor odvolacieho súdu, ktorým je v zmysle ust. § 391 ods. 2 CSP viazaný, dospel ohľadne jednotlivých nárokov k týmto záverom:

32. Prvý nárok

Jedná sa o skutkové tvrdenie, ktoré má ironický podtón. Odhliadnuc od toho, že namietaný text je vytrhnutý z kontextu, pretože tomuto textu predchádzal údaj o tom, že členovia predstavenstva nenašli žalobcu vo firme z dôvodu, že mal byť údajne na obede, ktorý mu trval takmer 2 hodiny, čo žalobca nenamietal, toto skutkové tvrdenie nespĺňa zákonnú požiadavku § 8 ods. 1 Tlačového zákona, pretože sa žiadnym spôsobom nemohlo dotknúť cti, dôstojnosti, alebo súkromia žalobcu. Podľa obsahu žiadanej odpovede, žalobca namieta text „že momentálne nevie predložiť žiadne dokumenty s odôvodnením: „Lebo, proste tak... A vôbec, mali sme sa ohlásiť vopred, že prídeme“, ktorý sa nachádza v časti článku s podnadpisom „Prevzatie spoločnosti - prvý kontakt“, ktorý však nepopisoval odovzdávanie agendy. Túto skutočnosť preukazuje nasledujúca veta napadnutého článku, pravdivosť ktorej žalobca nenamietal, kde sa konštatuje informácia, poskytnutá I. C. o tom, že „agendu môžu postupne odovzdávať až o týždeň

neskôr, lebo je toho strašne veľa...“ Žalobca však v žiadanej odpovedi popisuje situáciu „pri odovzdávaní agendy“, takže žiada uverejniť odpoveď, nekorešpondujúcu so zverejneným textom, pričom súd, ktorý je v zmysle ust. § 216 Civilného sporového priadku viazaný žalobným návrhom žalobcu, nemôže modifikovať odpoveď. Navyše iba prvá veta žiadanej odpovede súvisí s namietaným textom, pričom druhá presahuje rámec doplnenia, spresnenia alebo vysvetlenia skutkového tvrdenia tak, ako to má na mysli ustanovenie § 8 ods. 3 posledná veta Tlačového zákona. Žalobca potom nevyvrátil obranu žalovaného, že v druhej vete odpovede sa opisuje iné stretnutie, ktorého sa mal zúčastniť aj W.. I. C. a ktoré nemá žiadnu spojitosť z namietaným tvrdením. Preto súd návrhu žalobcu na zverejnenie odpovede, týkajúcej sa prvého nároku, zamietol.

33. Druhý nárok

V konaní bolo nesporné, že asi po týždni odovzdávania agendy novému vedeniu TRANOSCI-a, bol žalobca práceneschopný asi 3 týždne. Z textu žiadanej odpovede aj dôvodov, týkajúcich sa tohto nároku vyplýva, že žalobca namieta najmä tvrdenie o tom, že sa „hodil“ na maródku. Takto formulovaná informácia mohla evokovať u čitateľov periodika účelové správanie žalobcu, pričom žalovaný pravdivosť takéhoto tvrdenia v konaní nepreukázal. Preto súd v tejto časti žalobe vyhovel.

Pokiaľ však žalobca namietal poslednú vetu tejto časti článku: „Počas celej doby jeho PN odmietal spolupracovať, samozrejme, z opodstatneného dôvodu, lebo veď „on by aj chcel, ale žiaľ, nedá sa...“, pravdivosť tohto skutkového tvrdenia vyplýva z nasledujúceho textu článku, ktorý žalobca nenamietal, takže platí, že sa jedná o pravdivé tvrdenie. Konkrétne sa jedná o text článku, obsahujúci tvrdenie že žalobca bol „pod nátlakom a vyhrážkami donútený k tomu, aby v rámci vychádzky prišiel do práce a urobil čo bolo nevyhnutné.“ Z toho vyplýva, že počas PN nespupracoval dobrovoľne, ale „pod nátlakom“, takže jeho požiadavka uviesť v odpovedi, že počas PN spolupracoval tým spôsobom, že podpisoval príkazy na úhradu z bankového účtu spoločnosti, sú v rozpore s dobrými mravmi. V súlade s ustanovením § 8 ods. 6 písm. d) Tlačového zákona takú odpoveď žalovaný nebol povinný uverejniť. Navyše požadovaná odpoveď je v časti „o. i.“ neurčitá, pretože každý čitateľ by si pod týmto textom mohol predstavovať niečo iné.

Vzhľadom na ust. § 216 ods. 2 CSP a prihliadnutím na súdnu prax (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 16. 06. 2021, č. k. 7Co/32/2021-207, kde bol predmetom nárok iného subjektu z tohto istého článku), súd vyhovel 1. časti žiadanej odpovede tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a v časti, pokiaľ žalobca žiadal uverejniť odpoveď s textom „Počas doby svojej práceneschopnosti spolupracoval o. i. tak, že podpisoval príkazy na úhradu z bankového účtu spoločnosti“ žalobu zamietol.

34. Tretí nárok

Namietaný text je obsiahnutý v časti článku s nadpisom „Vydieranie ukradnutými dátami“, pričom žalobca namietal z tejto časti iba informáciu o tom, že nebol aktualizovaný antivírusový program. Z obsahu článku vyplýva, že ku „kybernetickému útoku“ došlo „po prevzatí spoločnosti“, teda v čase, keď žalobca už nevykonával funkciu riaditeľa. Namietaný text sa pritom odvoláva na vyjadrenie externej softvérovej spoločnosti, ktorá novému vedeniu mala oznámiť, že nebol aktualizovaný antivírusový program, na čo mal byť žalobca upozornený a z neznámych dôvodov program neaktualizoval - pravdivosť tohto vyjadrenia však žalovaný nepreukázal. Vzhľadom na situáciu, popisovanú v tejto časti článku, ktorá nastala po kybernetickom útoku, mohlo sa tvrdenie, spájajúce žalobcu s nedostatočným zabezpečením dát, dotknúť jeho cti. Súd však poukazuje na to, že požiadavku pravdivosti, upravenú v ust. § 8 ods. 1 Tlačového zákona, musí spĺňať nielen už zverejnený text, ale aj požadovaná odpoveď. Žalobca žiadal uverejniť odpoveď v znení: „C.. L. P. aktualizoval antivírusový program v spoločnosti TRANOSCIUS, a.s. do 05.06.2020“, ale nepreukázal, že tento antivírusový program bol za jeho pôsobenia skutočne aktualizovaný. Žalobca predložil ako dôkaz

e-mailovú komunikáciu so spoločnosťou ESED, spol. s.r.o. zo dňa 29. 05. 2019 z ktorej však možno vyvodit' len to, že softvérová spoločnosť oznámila spoločnosti TRANOSCIUS, a.s., že má podľa tam uvedených pokynov aktualizovať licenciu, ktorej platnosť skončí 06. 06. 2020. Žalobca sa pritom ani vo svojej výpovedi nevedel vyjadriť k tomu, či tento systém bol nasadený, len uviedol, že aktualizovať antivírusový program nebolo jeho povinnosťou. Ako riaditeľ spoločnosti bol však povinný zabezpečiť elektronické dáta a to buď sám, alebo prostredníctvom iných osôb - či už zamestnancov alebo dodávateľsky. Nakoľko tvrdil, že licenciu „objednal“, mal povinnosť zabezpečiť aj jej aktiváciu, pretože zakúpením licencie ešte nedošlo k zabezpečeniu dát. Preto nebola vyvrátená pravdivosť zverejneného tvrdenia o tom, že v spoločnosti TRANOSCIUS, a.s. v čase, keď riaditeľom bol žalobca,

nebol aktualizovaný antivírusový program a že žalobca bol na to upozornený softvérovou spoločnosťou. Nakoľko namietaný text zverejneného článku, aj požadovaná odpoveď nehovorí o zakúpení licencií, ale o aktualizovaní antivírusového programu a žalobca nepreukázal, že skutočne aktualizoval antivírusový program (čo žalovaný spochybnil), nebola preukázaná pravdivosť požadovanej odpovede, a preto súd v tejto časti žalobu zamietol.

35. Štvrtý nárok

Z textu požadovanej odpovede vyplýva, že za nepravdivé tvrdenia, dotýkajúce sa cti, žalobca považoval označenie ním vykonaných účtovných operácií za „účtovné finty“. V konaní pritom bolo nesporné, že v čase, keď žalobca bol riaditeľom žalovaného, bol za rok 2018 vykázaný účtovný zisk 1 524,- eur a nesporné bolo aj to, že na konci hospodárskeho roku 2018 TRANOSCIUS, a.s. vystavila 2 faktúry, a to CZ ECAV C. na sumu 1 574,10 eura a V. B. za 1000 kníh Augsburgské vyznanie suma 2 365,- eur. Takisto bolo nesporné, že tieto 2 faktúry uhradené neboli, vyfakturovaný tovar nebol zaplatený, ani odoslaný a začiatkom roka 2019 boli tieto 2 faktúry dobropisované. Žalobca nepoprel ani pravdivosť zverejneného textu o tom, že od roku 2012, ako bývalý riaditeľ, nevytváral opravné položky k prešlým a starým vkladovým zásobám (napr. staré kalendáre), až do poslednej ním predkladanej zaúčtovanej závierky, kedy ich vytvoril vo výške 1 661,23 eura. Vzhľadom na obsah tejto časti článku súd mal preukázané, že skutkovými tvrdeniami boli údaje o dobropisovaní faktúr a nevytváraní opravných položiek, ktoré však žalobca nenamietal. Správa označila tieto zistenia za „účtovné finty“, preto ide o hodnotiaci úsudok, ktorý vyjadruje subjektívny postoj autora na vedenie účtovníctva žalobcom počas výkonu jeho funkcie riaditeľa. Tento hodnotiaci úsudok má podklad v zverejnených a žalobcom nepopretých skutkových tvrdeniach. Nakoľko hodnotiaci úsudok nepripúšťa dôkaz pravdy, nie je možné naň ani odpovedať. Navyše, pokiaľ sa žalobca v odpovedi odvoláva na audit, tento sa v článku vôbec nespomína a ani širším výkladom nemožno vyhodnotiť odvolávku na audit (ktorý žalobca navyše bližšie neoznačil), ako vlastné stanovisko žalobcu k zverejneným skutkovým tvrdeniam. Požadovaná odpoveď sa potom týka iba hodnotiaceho úsudku o účtovných fintách, a preto žiadosť navrhovateľa o zverejnenie takejto odpovede je nedôvodná.

36. Piaty nárok

Text článku s podnadpisom „(Ne)riešenie problémov spoločnosti bývalým vedením“ popisuje zistenia, že bývalé vedenie prestalo reflektovať riešenie reálnych potrieb a problémom spoločnosti, konkrétne kumulácia obrovských skladových zásob (422 445,- eur), zanedbané vytváranie opravných položiek, generovanie pravidelných prevádzkových strát (cca 20 000,- eur ročne), zanedbanie vymáhania pohľadávok spoločnosti (zistené vo výške cca 45 000,- eur), vydávanie kníh nesúvisiacich s náboženskou tematikou, prípadne propagovanie reprezentačných kníh vybraných autorov, zanedbaný stav historickej knižnice ECAV, zanedbaný celkový technický stav budovy, rezignovanie na prehodnocovanie nájomcov, neudržiavanie aktuálneho stavu riadiacej dokumentácie, zastarané hardvérové a softvérové vybavenie, zbytočné niekoľkoročné platenie paušálov nepoužívaných mobilných telefónnych SIM kariet, neschopnosť zdefinovať reálnu víziu a ciele spoločnosti. Tieto skutkové tvrdenia žalobca nenamietal, preto platí, že sú pravdivé. Autor správy tieto zistenia vyhodnotil tak, že bývalé vedenie neriešilo problémy spoločnosti. Preto ide jednoznačne o hodnotiaci úsudok, ktorý má základ v nenamietaných skutkových tvrdeniach. Pretože hodnotiaci úsudok nepripúšťa dôkaz pravdy, nie je možné naň ani odpovedať, a preto aj v tejto časti návrh nebol dôvodný.

37. Šiesty nárok

Správa v tejto časti však popisuje najmä činnosť I.. C., ktorý za pôsobenia žalobcu vykonával v spoločnosti funkciu predsedu predstavenstva. Napadnutý text článku hodnotí činnosť „bývalého vedenia“, kde autor vyslovil názor, že toto vedenie neriešilo problémy v spoločnosti, ale zameriavalo sa na rozkladanie ECAV, šírenie zloby a zneužívalo EPST pre vlastné propagandistické ciele. Nesporné ide o hodnotiaci úsudok, ktorý má navyše podklad v odsudzujúcom uznesení č. 27 - 01 voči žalobcovi, prijatom na synode, konanej dňa 21. - 22. 06. 2019. Pretože hodnotiaci úsudok nepripúšťa dôkaz pravdy, žalobca sa nemôže domáhať zverejnenia odpovede.

38. Siedmy nárok

Časť namietaného textu „predpokladáme, že zo strany najmä bývalého riaditeľa spoločnosti L. P. išlo pravdepodobne o vedomé poškodzovanie spoločnosti, jej záujmov a dobrého mena“ a „ ... čo považujeme zo strany riaditeľa za neakceptovateľné a neprijateľné“ je jednoznačne hodnotiaci úsudok, ktorý vychádza zo skutkových tvrdení o tom, že žalobca „preukázateľným spôsobom verejne publikovaným v týždenníku EPST, odhovára predplatiteľov od ďalšieho nakupovania predplatného na II. polrok 2019 z dôvodu predpokladanej zmeny predstavenstva spoločnosti“. Pravdivosť tohto skutkového tvrdenia žalovaný preukázal článkom s názvom „TRANOSCIUS nemôže garantovať ďalšie vychádzanie Evanjelického posla“, zverejneným v EPST č. 21/2019 z 29. 05. 2019, vydaným mesiac pred konaním 30. valného zhromaždenia žalovaného (teda v čase, keď žalobca vykonával funkciu riaditeľa spoločnosti TRANOSCIUS). V tomto článku bol vyslovený názor, že vedenie ECAV chce odvolať redakciu aj vedenie EPST (čo však nemalo nič spoločné s vydávaním časopisu). Autor článku, ktorý sa označil ako „redakcia EP“ ním potom podsúval čitateľom stanovisko, že ak bude odvolané aktuálne vedenie a redakcia EPST, časopis nebude vychádzať. Navyše v tomto článku je vyslovene uvedené, že pre túto „neistotu“ nedistribuovali čitateľom poštové zloženky na zaplatenie predplatného tak, ako iné roky. Vzhľadom na uvedené dôvody, pokiaľ sa požadovaná odpoveď žalobcu vzťahuje na hodnotiaci úsudok, nepripúšťajúci dôkaz pravdy, žalobca sa nemôže domáhať zverejnenia odpovede, navyše keď tento hodnotiaci úsudok vychádza z pravdivých tvrdení. V časti, pokiaľ žalobca žiadal zverejniť odpoveď, že „nehovára predplatiteľov od ďalšieho nakupovania predplatného na druhý polrok 2019 z dôvodu predpokladanej zmeny predstavenstva spoločnosti. C. L. P. čitateľom týždenníka EPST iba podal informácie týkajúce sa predplatného“, žalovaný preukázal, že sa jedná o pravdivé tvrdenie, preto nie je daný zákonný nárok žalobcu na zverejnenie odpovede. Z týchto dôvodov súd v tejto časti žalobe nevyhovel.

39. Ôsmy nárok

Napadnutý text je v celom rozsahu hodnotiacim úsudkom autora správy. Jedná sa pritom o záverečné hodnotenie k predchádzajúcim zisteniam konštatovaním v uverejnenej správe žalovaného za rok 2019. Pretože hodnotiaci úsudok nepripúšťa dôkaz pravdy, nie je možné naň ani odpovedať, preto sú v tejto časti žalobe nevyhoveli.

40. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

41. Podľa § 255 CSP

(1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

(2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. Žalobca uplatnil v tomto konaní celkom 8 nárokov. Pretože súd vyhovel čiastočne jednému nároku, úspech žalobcu predstavuje 6 %. Po započítaní s neúspechom 94 %, úspešnejším v konaní bol žalovaný v rozsahu 88 %. Preto súd priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 88 %. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.